

TABEL DE CONCORDANȚĂ¹

1. Directiva UE care se transpune

Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”)

2. Actul/actele de transpunere a directivei UE:

Legea nr. .../..... privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică

Directiva (UE) 2024/1069		Actul de transpunere		Observații
Art. 1	Prezenta directivă prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile cu implicații transfrontaliere inițiate împotriva persoanelor fizice și juridice ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.	Art. 1 alin. 1	Prezenta lege prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile inițiate împotriva persoanelor fizice și juridice ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.	Eliminarea sintagmei „cu implicații transfrontaliere” se datorează faptului că, prin proiectul legii de transpunere, se propune extinderea garanțiilor cuprinse în Directivă la cauzele interne, conform Recomandării (UE) 2022/758 a COM. A se vedea și art. 1 alin. (4) din proiect.
Art. 2	Prezenta directivă se aplică acțiunilor civile sau comerciale cu implicații transfrontaliere care fac obiectul unei proceduri civile,	Art. 1 alin. (2) și (3)	(2) Prezenta lege se aplică acțiunilor civile care fac obiectul unei proceduri civile, inclusiv cererilor reconvenționale și procedurilor care au ca obiect măsuri provizorii și asiguratorii, indiferent de natura instanței investite cu judecarea cauzei.	Legiuitorul român a optat pentru concepția monistă de reglementare a raporturilor de drept privat, care înlătură dihotomia între dreptul civil și dreptul comercial. Noul Cod civil român (NCC) încorporează

¹ Notificarea către Comisia Europeană, prin intermediul bazei de date THEMIS/Directive, a tabelului de concordanță, se realizează cu respectarea modelului din prezenta Anexă.

	inclusiv procedurilor care au ca obiect măsuri provizorii și asigurătorii și cereri reconvenționale, indiferent de natura instanței. Aceasta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acțiuni sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (acta iure imperii). Prezenta directivă nu se aplică în materie penală sau de arbitraj și nu aduce atingere dreptului procesual penal.		(3) Prezenta lege nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice. De asemenea, prezenta lege nu se aplică în materie de arbitraj și nici în materie penală, inclusiv în cazul în care acțiunea civilă se exercită în cadrul procesului penal.	totalitatea reglementărilor privitoare la persoane și raporturile juridice care au în conținutul lor drepturi patrimoniale și drepturi personale nepatrimoniale, inclusiv acele raporturi care, anterior, făceau obiectul de reglementare al dreptului comercial. Această concepție este consacrată, în principal, de art. 3 NCC, cu denumirea marginală „Aplicarea generală a Codului civil”. Prin urmare, referirea la „acțiuni civile” din alin. (2) este acoperitoare.
		Art. 1 alin. (4)	Prezenta lege se aplică atât cauzelor interne, cât și cauzelor cu implicații transfrontaliere.	
Art. 3 Paragraful 1	Statele membre pot introduce sau menține dispoziții mai favorabile pentru a proteja persoanele implicate în acțiuni de mobilizare publică împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive inițiate împotriva mobilizării publice în materie civilă, inclusiv dispoziții naționale prin care sunt stabilite garanții procesuale mai eficace privind	-	-	Nu necesită transpunere.

-	dreptul la libertatea de exprimare și de informare.			
Art. 3 paragraful 2	Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate în niciun caz să constituie un motiv de diminuare a nivelului garanțiilor deja acordate de statele membre în domeniile reglementate de prezenta directivă.	-	-	Nu necesită transpunere.
Art. 4	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „mobilizare publică” înseamnă efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public; 2. „chestiune de interes public” înseamnă orice aspect care afectează publicul într-o asemenea măsură încât acesta poate avea un interes legitim	Art. 2	În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. mobilizare publică - efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public; 2. chestiune de interes public - orice aspect care afectează publicul într-o asemenea măsură încât acesta poate avea un interes legitim față de respectiva chestiune, în domenii precum: a) drepturi fundamentale, sănătate publică, siguranță, mediu sau climă; b) activități ale unei persoane fizice sau juridice care este o persoană publică din sectorul public sau privat; c) chestiuni examinate de un organ legislativ, executiv sau judiciar sau orice alte proceduri oficiale; d) acuzații privind săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții;	Cu privire la textul lit. d), a se vedea și considerentul (26) din Directivă: „În categoria chestiunilor de interes public se încadrează acuzațiile de

față de respectiva chestiune, în domenii precum: (a) drepturile fundamentale, sănătatea publică, siguranța, mediul sau clima; (b) activitățile unei persoane fizice sau juridice care este o persoană publică din sectorul public sau privat; (c) chestiunile examinate de un organ legislativ, executiv sau judiciar sau orice alte proceduri oficiale; (d) acuzațiile de corupție, fraudă, sau referitoare la orice altă infracțiune, sau la contravenții în legătură cu astfel de fapte; (e) activitățile menite să protejeze valorile consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, inclusiv protecția proceselor democratice împotriva ingerințelor nejustificate, în special prin combaterea dezinformării; 3. „proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice” înseamnă proceduri	e) activități menite să protejeze valorile consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, inclusiv protecția proceselor democratice împotriva ingerințelor nejustificate, în special prin combaterea dezinformării; 3. proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice - proceduri judiciare care, nefiind inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, au ca scop principal împiedicarea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, exploatând adesea un dezechilibru de putere între părți, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate în tot sau în parte. Pentru identificarea acestui scop, pot fi folosite unul sau mai multe indicii, cum ar fi: a) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului; b) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare; c) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințare din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cauze similare sau concomitente; d) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum tergiversarea procedurilor, alegerea frauduloasă	corupție, fraudă, delapidare, spălare de bani, extorcare, constrângere, hărțuire sexuală și violență pe criterii de gen sau <i>orice altă formă de intimidare și infracționalitate</i>, inclusiv infracțiunile financiare și infracțiunile împotriva mediului. În cazul în care fapta ilicită în cauză reprezintă o chestiune de interes public, <i>nu ar trebui să fie relevant dacă este calificată drept infracțiune sau contravenție în temeiul dreptului intern.</i>” Cu privire la sintagma „în tot sau în parte”, a se vedea și considerentul (29) din Directivă: „Cererile formulate în cadrul procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice pot fi <i>total sau parțial</i> neîntemeiate. Aceasta înseamnă că o cerere nu trebuie în mod necesar să fie total neîntemeiată pentru ca procedura să fie considerată abuzivă. De exemplu, chiar și o încălcare minoră a drepturilor referitoare la personalitate care ar putea da naștere unei cereri de despăgubiri moderate în temeiul dreptului aplicabil poate fi abuzivă în cazul în care se solicită o sumă sau un remediu vădit excesiv. Pe de altă parte, în cazul în care reclamantul formulează în cadrul unei proceduri judiciare cereri care sunt întemeiate, o astfel de procedură nu ar trebui considerată abuzivă în sensul prezentei directive.”
--	--	---

	judiciare care nu sunt inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, ci au ca scop principal prevenirea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, exploatând adesea un dezechilibru de putere între părți, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate. Indicii ale unui astfel de scop includ, de exemplu: (a) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului; (b) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare; (c) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințări din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cazuri similare sau concurente;		sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau formularea, cu rea-credință, a unei cereri de renunțare la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.	
--	---	--	---	--

	(d)utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum întârzierea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau renunțarea cu rea-credință la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.			
Art. 5 paragraful 1	În sensul prezentei directive, se consideră că o chestiune are implicații transfrontaliere, cu excepția cazului în care părțile au domiciliul în același stat membru în care se află sediul instanței sesizate și toate celelalte elemente relevante în cauză se află în statul membru respectiv.	Art. 1 alin. (5)	În sensul prezentei legi, prin cauză internă se înțelege cauza în care părțile au domiciliul pe teritoriul României și toate celelalte elemente relevante în cauză se află în România.	A se vedea și art. 1 alin. (4) din proiect.
Art. 5 paragraful 2	Domiciliul se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.	Art. 1 alin. (6)	În cauzele cu implicații transfrontaliere, domiciliul se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare).	
Art. 6 paragraful 1	Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt inițiate proceduri judiciare împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare	Art. 3	În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâțul poate formula o cerere având ca obiect: a) depunerea unei cauțiuni, potrivit dispozițiilor art. 7;	În legătură cu noțiunea de „garanție”, a fost utilizată noțiunea

	publică, persoanele respective pot formula, în conformitate cu dreptul intern, o cerere având ca obiect: (a) o garanție, astfel cum se prevede la articolul 10; (b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, astfel cum se prevede în capitolul III; (c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, astfel cum se prevede în capitolul IV.		b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, potrivit dispozițiilor Capitolului III; c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, potrivit dispozițiilor Capitolului IV.	corespondentă din dreptul procesual civil român (cauțiunea). O asemenea diferențiere terminologică permite și utilizarea noțiunii generice de „garanții procesuale”.
Art. 6 paragraful 2	Statele membre pot stabili ca măsurile privind garanțiile procesuale prevăzute în capitolele III și IV să poată fi luate din oficiu de instanța sesizată în cauză.	-	-	Cu privire la sesizarea din oficiu sau a soluționării de către instanță din oficiu a unor chestiuni incidentale, precizăm că, actualmente, în dreptul procesual civil ipotezele de sesizare (soluționare) judiciară <i>ex officio</i> sunt excepționale și întemeiate pe rațiuni serioase (de protecție).
Art. 7 paragraful 1	Statele membre asigură faptul că cererile formulate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt soluționate cu celeritate, în conformitate cu dreptul intern, ținând seama de circumstanțele cauzei, de dreptul la o cale de atac eficientă și de dreptul la un proces echitabil.	Art. 4	Cererile prevăzute la art. 3 lit. a) și b) se judecă de urgență.	

Art. 7 paragraful 2	Statele membre asigură faptul că cererile formulate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (c) pot fi soluționate de asemenea cu celeritate, în cazul în care este posibil, în conformitate cu dreptul intern, ținând seama de circumstanțele cauzei, de dreptul la o cale de atac eficientă și de dreptul la un proces echitabil.	-	-	Nu necesită normă specială de transpunere.
Art. 8	Statele membre asigură faptul că, în cadrul procedurilor judiciare inițiate împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, nicio modificare ulterioară a cererilor sau a actelor de procedură efectuată de reclamant, inclusiv retragerea cererilor, nu aduce atingere posibilității ca pârâtul să solicite remediile prevăzute în capitolul IV, în conformitate cu dreptul intern. Primul paragraf nu aduce atingere articolului 6 alineatul (2).	Art. 5	Modificarea cererii de chemare în judecată sau renunțarea la judecată nu împiedică formularea unei cereri potrivit dispozițiilor Capitolului IV.	

Art. 9	Statele membre se asigură că o instanță sesizată cu o procedură judiciară inițiată împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică poate accepta ca asociații, organizații, sindicate și alte entități care au, în conformitate cu criteriile prevăzute de dreptul lor intern, un interes legitim în protejarea sau promovarea drepturilor persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică să poată susține pârâtul, cu aprobarea acestuia, sau să poată furniza informații în cadrul procedurii respective în conformitate cu dreptul intern.	Art. 6	În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile, sindicatele, alte organizații sau entități, constituite potrivit legii, care, fără a justifica un interes personal, au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărările pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri la dosarul cauzei.	
Art. 10	Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor judiciare inițiate împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, instanța sesizată poate, fără a aduce atingere dreptului de acces la justiție, să oblige reclamantul să	Art. 7 alin. (1)-(4)	(1) În cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea pârâtului, instanța poate să îl oblige pe reclamant la depunerea, până la termenul pe care îl fixează, a unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată. Cheltuielile de judecată astfel estimate pot include cheltuielile de asistență juridică	Au fost incluse norme procesuale privind citarea, condițiile exercitării căii de atac împotriva încheierii prin care se soluționează cererea, consecința nedepunerii cauțiunii în termenul stabilit de instanță, precum și restituirea cauțiunii.

	asigure o garanție pentru acoperirea cheltuielilor de judecată estimate, care pot include cheltuielile de reprezentare juridică suportate de pârât și, în cazul în care se prevede astfel în dreptul intern, despăgubiri.		și reprezentare suportate de pârât și orice alte cheltuieli efectuate de acesta în scopul bunei desfășurări a procesului. (2) Instanța va cita părțile în termen scurt, în camera de consiliu, și se va pronunța printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată, în mod separat, numai cu apel, în termen de 5 zile de la pronunțare. (3) Nedepunerea cauțiunii în termenul stabilit de instanță, care curge de la rămânerea definitivă a încheierii, atrage suspendarea judecării cauzei. (4) Prin hotărârea asupra fondului cauzei instanța va dispune, dacă este cazul, și cu privire la restituirea totală sau parțială a cauțiunii.	
Art. 11	Statele membre se asigură că instanțele pot respinge, după o examinare corespunzătoare a cauzei, cererile formulate împotriva mobilizării publice ca vădit neîntemeiate cât mai devreme posibil în cursul procedurii, în conformitate cu dreptul intern.	Art. 8	Pârâtul poate, până la soluționarea cauzei în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată ca vădit neîntemeiată.	
		Art. 9 alin. (1)	În vederea judecării cererii de respingere rapidă, părțile vor fi citate conform normelor privind citarea în procesele urgente, iar reclamantului i se va comunica o copie de pe cerere și de pe actele care o însoțesc, punându-i-se în vedere că are obligația de a răspunde în termen de 5 zile de la comunicare.	

Art. 12 paragraful 1	Sarcina probei cu privire la temeinicia cererii revine reclamantului care a introdus acțiunea.	Art. 9 alin. (2) teza I	Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată.	
Art. 12 paragraful 2	Statele membre asigură faptul că, în cazul în care pârâtul a solicitat respingerea rapidă a cererii, reclamantul este cel care trebuie să își motiveze cererea de chemare în judecată, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă aceasta este sau nu vădit neîntemeiată.	Art. 9 alin. (2) teza II	În acest scop, reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată este sau nu vădit neîntemeiată.	
		Art. 9 alin. (3)	Judecata se face de urgență. Dacă instanța nu se poate pronunța de îndată asupra cererii pârâtului, va amâna judecata și va stabili un termen scurt în vederea soluționării acesteia.	
Art. 13	Statele membre se asigură că o hotărâre prin care se admite solicitarea de respingere rapidă a cererii în temeiul articolului 11 poate face obiectul unei căi de atac.	Art. 9 alin. (4)	În cazul în care cererea pârâtului este întemeiată, instanța va respinge cererea de chemare în judecată prin hotărâre supusă căilor de atac prevăzute de lege pentru fondul cauzei.	
		Art. 9 alin. (5)	Dacă cererea pârâtului este neîntemeiată, instanța o va respinge prin încheiere definitivă, dispunând continuarea judecării cauzei.	Directiva nu obligă la instituirea unei căi de atac pentru ipoteza în care se respinge cererea de respingere rapidă. Instituirea unei căi de atac în această ipoteză ar

ANEXA nr. 2

				conduce la prelungirea inutilă a duratei procesului, comportând și riscul încălcării dreptului de acces la instanță al reclamantului.
Art. 14 paragraful 1	Statele membre se asigură că un reclamant care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice poate fi obligat să suporte toate tipurile de cheltuieli de judecată care pot fi acordate în temeiul dreptului intern, inclusiv cheltuielile integrale de reprezentare juridică suportate de pârât, cu excepția cazului în care cuantumul acestor cheltuieli este excesiv.	Art. 13	Reclamantul care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice va fi obligat, la cererea pârâtului, la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu prevederile art. 451-455 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 14 paragraful 2	În cazul în care dreptul intern nu garantează plata integrală a cheltuielilor de reprezentare juridică care depășesc cuantumul stabilite în lista onorariilor stabilite prin lege, statele membre se asigură că aceste cheltuieli sunt acoperite integral, cu excepția cazului în care cuantumul acestora este excesiv, prin alte mijloace disponibile în temeiul dreptului intern.	-	-	Nu necesită transpunere, întrucât dreptul procesual civil român garantează plata integrală a cheltuielilor de reprezentare judiciară, cu excepția cazului în care cuantumul acestora este excesiv (a se vedea art. 451 din Noul Cod de procedură civilă)
Art. 15	Statele membre asigură faptul că instanțele sesizate cu	Art. 10-12	Art. 10 – (1) Când constată că procedura este abuzivă, în sensul art. 2 pct. 3, instanța, la cererea pârâtului, poate	

	proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice pot să impună sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare sau alte măsuri adecvate la fel de eficace, inclusiv plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit sau publicarea hotărârii judecătorești, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, în sarcina părții care a inițiat procedura respectivă.		dispune obligarea reclamantului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii judecătorești. (2) Dispozițiile privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal rămân aplicabile. Art. 11 - (1) Până la începerea dezbaterilor asupra fondului, pârâtul poate cere obligarea reclamantului la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul material sau moral cauzat. (2) Cererea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru. Art. 12 - Reclamantul care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice poate fi obligat, în condițiile legii, la plata unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 100.000 lei.	
Art. 16	Statele membre se asigură că se refuză recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate într-o țară terță în cadrul unei proceduri judiciare inițiate împotriva implicării în acțiuni de mobilizare publică a unei persoane fizice domiciliate într-un stat membru sau a unei persoane juridice cu sediul într-un stat membru în cazul în care procedura respectivă este considerată vădit neîntemeiată sau abuzivă potrivit dreptului statului membru în care se	Art. 14 alin. (1) și (2)	(1) Recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-o țară terță în cadrul unei proceduri judiciare inițiate împotriva implicării în acțiuni de mobilizare publică a unei persoane fizice domiciliate într-un stat membru al Uniunii Europene sau a unei persoane juridice cu sediul într-un stat membru al Uniunii Europene va fi refuzată în cazul în care cererea sau, după caz, procedura respectivă este vădit neîntemeiată ori abuzivă potrivit prezentei legi ori, după caz, pentru un alt motiv dintre cele prevăzute la art. 1097 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător și cererii de încuviințare a executării hotărârii.	

	solicită o astfel de recunoaștere sau executare.			
Art. 17 paragraful 1	Statele membre se asigură că, în cazul în care s-a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice de către un reclamant cu domiciliul în afara Uniunii înaintea unei instanțe dintr-o țară terță împotriva unei persoane fizice domiciliate într-un stat membru sau a unei persoane juridice cu sediul într-un stat membru, persoana respectivă poate solicita instanțelor în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței din țara terță.	Art. 15 alin. (1)	În cazul în care un reclamant cu domiciliul în afara Uniunii Europene a inițiat, înaintea unei instanțe dintr-o țară terță, o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice împotriva unei persoane fizice domiciliate în România sau a unei persoane juridice cu sediul în România, aceasta din urmă poate solicita instanței în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței din țara terță.	
Art. 17 paragraful 2	Statele membre pot limita exercitarea respectivei competențe în temeiul alineatului (1) pe perioada în care procedura este încă pendinte în țara terță.	Art. 15 alin. (2)	În situația în care cauza este pendinte în fața instanței străine, instanța română poate suspenda judecata până la pronunțarea hotărârii de către jurisdicția străină.	

Art. 18	Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării convențiilor și acordurilor bilaterale și multilaterale între un stat terț și Uniune sau între un stat terț și un stat membru încheiate înainte de 6 mai 2024.	-	-	Potrivit art. 31 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, dispozițiile tratatelor în vigoare nu pot fi modificate, completate sau scoase din vigoare prin acte normative interne ulterioare intrării lor în vigoare. În lumina acestei prevederi, apreciem că nu este necesară includerea în proiect a unei norme (suplimentare) de transpunere.
Art. 19 paragraful 1	Statele membre se asigură că persoanele fizice sau juridice implicate în acțiuni de mobilizare publică menționate la articolul 6 au acces, după caz, la informații privind garanțiile procesuale și remediile disponibile și măsurile de sprijin existente, cum ar fi ajutorul public judiciar și sprijinul financiar și psihologic, dacă sunt disponibile. Informațiile menționate la primul paragraf includ orice informații disponibile privind campaniile de sensibilizare desfășurate, după caz, în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate.	Art. 16	(1) Instituția Avocatul Poporului are următoarele atribuții specifice: a) colectează și pune la dispoziția persoanelor interesate informații privind organizațiile care oferă sprijin persoanelor vizate de cereri vădit neîntemeiate sau proceduri judiciare abuzive ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică; b) participă la campanii de informare și sensibilizare desfășurate în cooperare cu alte autorități publice sau cu organizații care oferă sprijin persoanelor vizate de cereri vădit neîntemeiate sau proceduri judiciare abuzive ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică; c) participă la activitățile de formare profesională continuă în domeniu a judecătorilor și procurorilor, organizate potrivit legii; d) elaborează anual un raport special privind activitatea sa în domeniu, care se include în raportul anual de activitate al Avocatului Poporului. (2) Instituția Avocatul Poporului include, în cadrul unei secțiuni distincte a website-ului propriu, informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente, inclusiv campaniile de sensibilizare	

	Aceste informații sunt furnizate într-un singur loc, într-un format ușor accesibil, prin intermediul unui canal adecvat, cum ar fi un centru de informare, un punct focal existent sau un portal electronic, inclusiv portalul european e-justiție.		desfășurate, precum și orice alte informații relevante privind atribuțiile și activitățile prevăzute la alin. (1).	
Art. 19 paragraful 2	Statele membre se asigură că asistența judiciară în cadrul procedurilor civile transfrontaliere se acordă în conformitate cu Directiva 2003/8/CE a Consiliului.	Art. 17	Ajutorul public judiciar în cadrul procedurilor civile reglementate de prezenta lege se acordă potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a altor dispoziții aplicabile în materie.	
Art. 19 paragraful 3	Statele membre publică, în format electronic și ușor accesibil, orice hotărâre definitivă pronunțată de instanțele lor naționale de apel sau de instanța lor supremă în legătură cu procedurile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Publicarea se efectuează în conformitate cu dreptul intern.	Art. 18	Hotărârile judecătorești în legătură cu procedurile care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi se publică pe portalul instanțelor judecătorești portal.just.ro și pe portalul de jurisprudență Rejust www.rejust.ro .	

Art. 20	Statele membre transmit anual Comisiei, dacă sunt disponibile, date privind cererile și hotărârile menționate în capitolele II, III, IV și V, de preferință sub formă agregată, cu privire la: (a) numărul de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, inițiate în anul relevant; (b) numărul de proceduri judiciare, clasificate în funcție de tipul de pârâți și de reclamanți; (c) tipul de cereri introduse în temeiul prezentei directive.	Art. 19 alin. (1) și (2)	(1) Consiliul Superior al Magistraturii furnizează anual Comisiei Europene, sub formă agregată, dacă sunt disponibile, următoarele date privind cererile și hotărârile menționate în capitolele II, III, IV și V, introduse sau, după caz, pronunțate în cauzele interne și, respectiv, în cauzele transfrontaliere: a) numărul de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, inițiate în anul relevant; b) numărul de proceduri judiciare, clasificate în funcție de tipul de pârâți și de reclamanți, cum ar fi calitatea de persoană fizică sau juridică, calitatea de profesionist sau neprofesionist, persoană cu domiciliul/sediul în România, într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau, după caz, în afara acesteia; c) tipul de cereri introduse în temeiul prezentei legi. (2) Datele prevăzute la alin. (1) se publică anual pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.	
		Art. 20	Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte prevederi aplicabile în materie, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei legi.	
Art. 21	Până la 7 mai 2030, statele membre furnizează Comisiei datele disponibile privind aplicarea prezentei directive, în special datele disponibile din care rezultă modul în care persoanele vizate de proceduri judiciare împotriva	-	-	Nu necesită transpunere.

	mobilizării publice au utilizat garanțiile prevăzute în prezenta directivă. Pe baza informațiilor furnizate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel târziu până la 7 mai 2031 și, ulterior, la fiecare cinci ani, un raport cu privire la aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv prezintă o evaluare a evoluțiilor privind procedurile judiciare abuzive împotriva mobilizării publice și a efectelor prezentei directive în statele membre, ținând seama în același timp de contextul național din fiecare stat membru, inclusiv de punerea în aplicare a Recomandării (UE) 2022/758. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri în vederea modificării prezentei directive. Raportul Comisiei se publică.			
Art. 22	(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 7 mai 2026. Statele membre informează de	-		

	îndată Comisia în legătură cu textul dispozițiilor respective. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a acestei trimiteri se stabilesc de către statele membre. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă		Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”).	
Art. 23	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	-	-	Nu necesită transpunere.
Art. 24	Prezenta directivă se adresează statelor membre.	-	-	Nu necesită transpunere.

